

UZASADNIENIE

M. F. oraz J. F. wnieśli o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 800 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż lot, wykonywany przez pozwaną spółkę, którym podróżowali powodowie w dniu 29 stycznia 2017 roku z G. do P. (lot (...)), dotarł do miejsca docelowego z ponad trzygodzinnym opóźnieniem. Powodowie wezwali pozwaną spółkę do zapłaty odszkodowania z tytułu opóźnienia ww. lotu, jednakże pozwana nie uiściła żądanej kwoty (pozew, k. 1-7)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 18 grudnia 2017 roku referendarz sądowy w tut. Sądzie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty, k. 26)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż odszkodowanie, którego w pozwie domagają się powodowie, należy się wyłącznie pasażerom, którzy posiadali potwierdzoną rezerwację na dany lot oraz stawili się do odprawy pasażerów we wcześniej uzgodnionym czasie. Podniesiono, iż powód nie przedstawił potwierdzonej rezerwacji na skarżony lot. Ponadto wskazano, iż powodowie nie wykazali, by odbyli lot odpłatnie (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 32-36).

W dalszym toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie (pismo pełnomocnika powodów z dnia 27 września 2018 roku, k. 55-58; pismo pełnomocnika powodów z dnia 21 maja 2019 roku, k. 68-69; protokół z rozprawy z dnia 22 sierpnia 2019 roku, k. 105).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2017 roku odbył się rejs powietrzny o nr (...), którego przewoźnikiem na trasie z G. do P. była (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Przyłot samolotu do portu docelowego uległ ponad trzygodzinnemu opóźnieniu. Odległość pomiędzy lotniskiem w G. i portem lotniczym w P. wynosi powyżej 1.500 km (okoliczności bezsporne).

Lotem o nr (...) podróżowali M. F. oraz J. F.. Celem odbycia podróży stawili się oni do odprawy pasażerów w wyznaczonym przez przewoźnika terminie (dowód: karty pokładowe, k. 13).

Pismem z dnia 11 października 2017 roku pełnomocnik powodów wezwał pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 800 euro w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu. Ww. wezwanie do zapłaty doręczono stronie pozwanej w dniu 16 października 2017 roku (okoliczności bezsporne, nadto dowód w postaci wezwania do zapłaty, k. 16-18; potwierdzenie nadania przesyłki, k. 19; wydruk śledzenia przesyłek, k. 20-21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1 500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

Mając na uwadze związanie sądów krajowych wykładnią aktów Unii Europejskiej sformułowaną przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyżej przytoczone regulacje stanowią normatywną podstawę roszczenia powoda.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, iż pozwana był przewoźnikiem lotniczym obsługującym lot (...) z G. do P. w dniu 29 stycznia 2017 roku. Kwestią sporną pozostawała odpłatność skarżonego lotu względem powodów oraz stawienie się powodów do odprawy w wyznaczonym czasie i miejscu.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradiktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 września 2006 roku I ACa 394/06).

W ocenie Sądu pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby powodowie odbyli lot na trasie G. – P. bezpłatnie, a to na niej ciążył ciężar dowodu w tym zakresie. Wobec powyższego zarzut bezpłatności przelotu uznać należało za nieudowodniony.

Odnosząc się zaś do zarzutu braku wykazania stawiennictwa powodów do odprawy, zdaniem Sądu strona powodowa wykazała, że pasażerowie stawili się do odprawy pasażerskiej na sporny lot. Wskazać należy, że jest to przesłanka konieczna do aktualizacji roszczenia z tytułu opóźnionych i odwołanych lotów wynikającego z Rozporządzenia, o którym mowa powyżej. Strona powodowa w tym zakresie zaproponowała dowód z kart pokładowych, które ponad wszelką wątpliwość świadczą o stawieniu się pasażerów do odprawy. W ocenie Sądu jest to wystarczający do tego, aby uznać, że powodowie w istocie stawili się do odprawy.

Wobec powyższego, powodom przysługuje odszkodowanie w wysokości po 400,00 €. Zasądzona kwota wynika z art. 7 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 261/04, jako że odległość pomiędzy G. a P. wynosi powyżej 1.500 km.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela.

Powodowie domagali się zasądzenia odsetek za opóźnienie od kwoty roszczenia głównego od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozwana spółka nie zakwestionowała w żaden sposób roszczenia odsetkowego. Z tego względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki w wysokości ustawowej za opóźnienie od kwot po 400 euro zgodnie z żądaniami pozwu.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Orzeczenie o kosztach jest bowiem obligatoryjne w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwana jako przegrywająca proces w całości jest obowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu.

Na zasądzoną powodom od pozwanej kwotę po 947,00 zł złożyły się kwoty po 30 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota po 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość została ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. oraz kwota po 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku

ZARZĄDZENIE

1. Dołączyć potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku o sporządzenie uzasadnienia.
2. Po wykonaniu pkt 1 odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pozwanej z pouczeniem o apelacji.